

Bilag 8.**FÆLLESREPRÆSENTATIONEN
FOR DANSKE HANDELSREJSENDE- OG
HANDELSREPRÆSENTANTFORENINGER**

Raadhusstræde 17

Kbhvn. K., d. 30. oktober 1948.

Til Lukkelovskommissionen.

Fællesrepræsentationen for Danske Handelsrejsende- og Handelsrepræsentantforeninger tillader sig herved at henvende sig til den ærede kommission med anmodning om, at kommissionen vil indstille til rigsdagen, at de nugældende bestemmelser i lukkeloven af 20. maj 1933 § 1, jfr. § 2, ændres således, at det utvetydigt fremgår, at erhvervsdrivende og deres medhjælpere fra udstillingslokaler er berettiget til at optage ordre på bestillinger til videresalg også udenfor den almindelige lukketid.

Til støtte herfor skal man anføre, at der alene er tale om en kodification af almindelig praksis indenfor dette område. Det er almindelig kendt, at der af praktiske grunde i betydeligt omfang finder sådan virksomhed sted. Det er i mange tilfælde umuligt for forretningsdrivende, der selv skal passe deres virksomhed i den almindelige åbningstid, at besøge udstillinger arrangeret på hotelværelser og lignende lokaler, og i praksis sker det derfor ganske almindeligt, at sådanne ekspeditioner finder sted om aftenen. Det må herved præciseres, at der selvsagt alene er tale om optagelse af ordrer på salgsudstillinger af ganske kort varighed, som regel få dage, idet udstillingerne træder i stedet for besøg hos erhvervsdrivende på det pågældende sted, som følge af, at kollektionen er af et sådant omfang, at den ikke kan bringes rundt. Endvidere er der kun tale om optagelse af ordrer og ikke udlevering af varer samt kun om optagelse af ordrer til videresalg og ikke til private købere.

Som brancher, hvor denne forretningsgang i særlig grad anvendes, kan nævnes: Modevarer, galanterivarer, legetøj, konfektion, isenkram, tæpper, gardiner, skotøj m. fl.

Det er for de handelsrejsende indenfor disse brancher af stor betydning, at det fastslås, at deres virksomhed med optagelse af ordre efter almindelig lukketid er lovlig, idet de derved opnår at kunne betjene deres kunde på en tilfredsstillende måde og hurtigere, end det ellers vilde være muligt, kan komme igennem deres rejserute.

Da lukkelovsbestemmelserne formentlig som hovedformål har at beskytte funktionærer og medhjælpere, hvortil de handelsrejsende hører, tillader man sig at udtrykke sin forhåbning om, at dette ønske fremsat fra funktionærside må blive imødekommet.

Med højagtelse

H. Vesten Jensen.

Eggers.